

[Wilhelm]

lig bestyrket mistanke«, som både underret og landsret gang på gang fandt var til stede i den sag?

Der er også sket det siden sidst, som vel især har relevans for uskadeliggørelsesbestemmelsen, at vi endnu en gang har set, hvordan politiet ikke mindst på Nørrebro farer frem, nemlig fødselsdagsfesten lørdag aften, hvor 148 personer blev ikke arresteret, som en eller anden sagde, men anholdt uden grund, tilbageholdt hele natten uden afhøring, og hvor det bagefter viser sig, at der ikke er én af de 148 personer, der overhovedet har været indblandet i den sag, som politiet kom efter, og som var noget, der foregik en halv kilometer derfra. Jeg betvivler, at et fødselsdagsselskab i Gentofte nogen sinde ville blive udsat for noget lignende på grundlag af nogle lovovertrædelser, der skete en halv kilometer derfra. Men ikke desto mindre fører det altså til sigtelser mod en håndfuld af disse 148 fødselsdagsgæster for vold imod politiet. Hver gang politiet begår en eller anden fadæse, svarer de igen med at rejse nogle sigtelser for vold imod politiet. Jeg ved ikke, om der er noget som helst grundlag for de sigtelser – vi ser det bare hver gang – men det skulle ikke undre mig, om nogle fødselsdagsgæster klokken halv to om natten bliver en lille smule desperate og føler sig en lille smule uretfærdigt behandlet, når visirkklædte betjente stormer ind og ødelægger den fødselsdagsfest, som var ganske fredelig og intet havde med de andre ting at gøre. Det skulle ikke undre mig, om nogle af dem havde sat sig lidt til modværge mod at blive sat i kachotten resten af natten i den situation, og det fører altså så til disse sigtelser for vold mod politiet.

Ja men det er jo lige præcis det, uskadeliggørelsesarresten går på. Så kan man sige, at hvis man lukker dem ud til den fødselsdagsfest igen, kan de fortsætte dagen efter – det er muligt, at de ville have fortsat om søndagen – og det kan vi ikke have, for måske gør de det én gang til.

Jeg synes, vi har set så mange eksempler på, at politiet ikke er i stand til at administrere disse bestemmelser sådan, at de bliver så retsbeskyttende, som ordførerne for tilhængerne foregiver at de gerne vil have de skal være. Jeg synes også, Karl Jørgensen-sagen, anholdelsessager og varetægtsfængslingssager i alle de tilfælde, hvor vi bagefter

har set, at grundlaget ikke var til stede, viser, at heller ikke domstolene har vist sig voksne til at administrere de bemyndigelser, som man her vil give dem med uskadeliggørelsesarresten og retshåndhævelsesarresten.

Vores eget forslag går jo ud på at tage en principdiskussion om retshåndhævelsesarrestbegrebet i det hele taget.

Det er karakteristisk, at vi overhovedet ikke havde den mulighed i den danske retsplejelov frem til 1935, og at bestemmelsen kom ind i en ophedet situation, hvor pressen var hysterisk og befolkningen var gejlet op, præcis ligesom man forsøger at gøre ved forskellige andre lejligheder, hvor man kommer stavrende med forslag lige i kølvandet på den ophidselse, man selv har været med til at skabe. Men det er helt klart et brud på elementære principper i en retsstat.

Vi har indrømmet i bemærkningerne – og det er blevet misbrugt af hr. Hagen Hagensen og hr. Elmquist, men det har jeg haft lejlighed til at svare på – at man nok ikke helt kan undgå varetægtsfængsling, hvis man skal klare en rimelig retshåndhævelse, men vel at mærke varetægtsfængsling, hvor der, som der står i de almindelige bestemmelser, er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ellers ville stikke af, ville modvirke sagens opklaring eller ville fortsætte sine lovovertrædelser. Det er de almindelige bestemmelser. Men retshåndhævelsesarresten – både den, vi allerede har, og den, man nu vil have udvidet – går jo ud på, at man, selv når der ikke foreligger nogen af disse begrundelser, skal kunne sætte folk i varetægtsfængsel.

Jeg må måske skuffe hr. Elmquist, som vistnok skulle være venlig, da han sagde, det jo ikke var sikkert, at det var mig, der havde skrevet bemærkningerne til VS' forslag. Jo, det er det faktisk, og jeg vedkender mig dem, for jeg synes, de er meget kompakte, meget præcise, og jeg står fuldstændig inde for dem. Jeg vil gerne have lov at citere dem i deres fulde ordlyd og ikke bare det lille klip, som hr. Elmquist tog op:

»Bestemmelsen taler ganske vist om hensynet til retshåndhævelsen, men der skal ikke megen eftertanke til at indse, at det er en pyntet fremstilling. Retshåndhævelsen sikres kun ved, at sagen efter kvalificeret efterforskning prøves ved retten – om nødvendigt med anvendelse af varetægtsfængsling for at sikre,